

Incelové a misogynie jako bezpečnostní problém a hrozba

Anotace: Článek nabízí shrnující informace o komunitě incelů, kteří, po řadě násilných trestných činů s motivy generalizované nenávisti vůči ženám, přitahují v posledních letech pozornost odborné a laické veřejnosti. Autor mapuje Red Pill kořeny incel scény, její vazby na ostatní proudy manosféry, rozebírá konfrontační a konspiracemi prosycený narativ incelů. Dále se zamýšlí nad rolí sociálních a komunikačních sítí v procesu radikalizace (misogynních) incelů a nad možnostmi prognózování jejich nebezpečnosti. V neposlední řadě poukazuje na heterogenost této komunity, která znesnadňuje identifikaci rizikových jedinců a efektivní předcházení jejich posunu ve spektru dehumanizace žen a misogynie směrem k masovému násilí.

Klíčová slova: Manosféra, Red Pill, Black Pill, incel, misogynie, lookismus, dehumanizace, (on-line) radikalizace, komnaty ozvěn, masové násilí

Úvod

Misogynie, tedy patologická nenávisť k ženám, není nová. Ideologická misogynie – gendrově ideologický extrémismus - rovněž ne. Co je ale relativně nové, je existence zřetelného „hnutí“, které je misogynií definováno a jehož členové v krajních případech přechází od předsudečných slov a on-line fantazií k reálným nenávisťným činům. Vžilo se pro ně anglické označení **incels**, česky *incelové*. Vědecké pozornosti - stále však relativně skromné – a zájmu bezpečnostních složek se jim dostává od roku 2014, kdy ve Spojených státech amerických ve jménu „války proti ženám“ fatálně zaútočil na vybrané i náhodné oběti 22letý panic Elliot Rodger. Tehdy přestali být incelové odbornou i laickou veřejností vnímáni jako pouzí internetoví mluvkové a zoufalí sexuální frustráti a začali být nahlíženi jako potenciální pachatelé i těch nejzávažnějších trestných činů z nenávisti (angl. *hate crimes*).

Ambicí tohoto přehledového článku, vzniklého obsahovou rešerší aktuálních zahraničních studií a tuzemských i zahraničních odborných článků, je deskriptivní syntéza stále poměrně roztržitých a útržkovitých informací o komunitě (misogynních) incelů. Strukturován je do několika provázaných tematických bloků. Nejprve nabízí vhled do mateřské manosféry a Red Pill „ideologie“, dále definuje komunitu incelů v sociologických a sociálně psychologických kontextech, při tom dochází k vymezení relevantní terminologie a slangu komunity, poté popisuje základní narativ incelů a zamýšlí se nad možnostmi prognózování (prediktivními faktory) jejich nebezpečnosti pro společnost. To vše s potřebou fenomén do jisté míry demytizovat a oddémonizovat, neboť mediální a politická hysterie, která se kolem něj poslední roky odehrává, znesnadňuje objektivní interpretaci fenoménu a adekvátní přístup k jeho více či méně autentickým aktérům.

Manosféra

Incelové jsou součástí takzvané **manosféry**, též *mužské sféry* či *mužosféry*, jejíž kořeny spadají do 60.-70. let 20. století. Ta zahrnuje ještě další, vzájemně se prostupující komunity prosycené averzí k ženám a feminismu, nepřátelským sexismem. Jsou to:

- aktivisté za práva mužů (MRA, z angl. *Men's Rights Activists*)¹,
- muži na vlastní cestě (MGTOW, z angl. *Men Going On Their Own Way*)²,

---

¹ **Aktivisté za práva mužů** – jednou ze základních myšlenek dnes vnitřně značně nesourodého hnutí je přesvědčení, že oficiální instituce muže ekonomicky, právně, sociálně a sexuálně diskriminují; propagátoři boje za „mužská práva“ nachází hlavní příčinu tohoto stavu v progresivním feminismu – tito tvoří už otevřeně misogynní antifeministickou (otevřeně protizenskou) část MRA.

- umělci balení (PUAs, z angl. *Pick-Up Artists*).^{3, 4}

V souhrnu lze manosphéru definovat jako nesourodou, proměnlivě toxickou komunitu „toho pravého a správného mužství v novodobé západní společnosti“ a s ní související uskupení různorodých informačních zdrojů. Zahrnuje mužské seberozvojové skupiny, skupiny bojující za práva otců, rozvedených mužů a mužů falešně obviněných ze sexuálního napadení či obtěžování, seberozvojové blogy a vlogy, aktivistické manifesty, internetové návody na svádění, incelovská diskusní fóra a další. Typickými tématy manosphéry jsou heterosexismus / heteronormativita, mužská nadřazenost a sexuální hierarchie, dopady moderního feminismu na chod společnosti a diskriminace mužů, ohrožená maskulinita, odumírání tradiční rodiny, též kritika liberálně progresivních hodnot.⁵

Ve svých narativech a dle „pilulkové teorie“, s ní se manosphéristé nechali inspirovat filmem *Matrix* (1999), člení společnost na:⁶

- **bluepillery** – bezstarostní, indoktrinovaní jedinci, kteří dosud neprohlédli ženskou manipulaci společností, kteří se rozhodli žít pohodlně v nevědomosti a mainstreamové iluzi o fungující rovnoprávnosti;

- **redpillery** – osvícení (též „probuzení“) jedinci, kteří mají odvahu po „pozření červené pilulky“ jít proti mainstreamu, pochybovat o falešných společenských narativech, kteří mají přístup k „tajným znalostem a informacím“, takže umí nahlédnout „skrytou pravdu o realitě světa a fungování společnosti zkažené liberálním myšlením a feminismem, v níž vládou stínové elity“ a ženy diskriminují muže“; dle redpillerů jsou ženy nečestné a feminismus klame - muži rozhodně nemají privilegované postavení ve společnosti; tvrdí, že ženy skrze feminismus odhalily svoji přirozenost: potřebu ovládat druhé a muže feminizovat (případně *betaizovat*⁷); redpilleri ve své spiklenecké a konspirativní „ideologii“ logicky brojí proti feministickému hnutí, woke aktivistům a obecně proti liberálním strukturám a narativům indoktrinujícím mužům a ženám nové modely chování a přesvědčení (např. o fungování partnerských a rodinných vztahů, o lidské sexualitě); nejsou to však nihilisté, věří v možnost změny, třeba cestou politického aktivismu nebo sebezdokonalováním (např. mentálním tréninkem, nácvikem technik svádění žen, fyzickým cvičením, podstupováním plastických operací);

- **blackpillery** – ti pevně věří v genetický determinismus; z tohoto důvodu se jedná buď o zahořklé skeptiky přesvědčené o beznadějnosti svého života, tedy muže smířené s osudem neúspěšných bez lásky a naděje na přijetí ze strany žen (pozn.: ti přijímají takzvaný *LDAR modus přežívání*, čes. ležení a hniloba, propadají depresivním stavům, suicidálním

² **Muži na vlastní cestě** – muži-separatisté vnímají ženy jako toxické bytosti, jako hlavní příčinu svých životních problémů; proto je lepší se jim programově vyhýbat, tedy nežít s nimi, nebo se ženami udržovat jen otevřené a nezávazné vztahy; jedině tak je prý možné nebýt utlačován – být plně svobodný; potřebu sexu nezavrhuje.

³ **Umělci balení** – pickupeři vnímají sex a seznamování se jako hru a životní styl; jsou to *de facto* vztahoví predátoři, profesionální „lovci“ žen, kteří se snaží různými sociálními a komunikačními dovednostmi (manipulativními technikami) dosáhnout svého, tedy rychlého sexu; „baliči“ ženy nahlíží jako naivní kořist a výzvu zároveň; zastávají názor, že ženy mužům ve kradou maskulinitu, a proto oni - Alfa samci a praktičtí psychologové genderu – jim musí programově snižovat sebeúctu, činit je poníženy a bezbrannými. Rádi veřejně prezentují své úspěchy na poli seznamování se a sdílí techniky svádění žen (slangově „svůj game“) s dalšími muži.

⁴ Popularita *aktivistů za práva mužů* (resp. *mužská práva*) a *mužů na vlastní cestě* dlouhodobě spíše uvádá a sklony k otevřené agresivitě společně s ní. Naopak popularita, toxicita a agresivita pick-up artistů a incelů vykazuje tendenci růstu. Srov. a více dostupné na internetu: < <https://mindtuber.cz/pickuperi/> >.

⁵ Srov. a více dostupné na internetu: <https://www.icct.nl/publication/male-supremacism-and-hanau-terrorist-attack-between-online-misogyny-and-far-right>.

⁶ Srov. a více dostupné na internetu: <https://www.newamerica.org/political-reform/reports/misogynist-incels-and-male-supremacism/red-pill-to-black-pill>.

⁷ **Betaizace** – proces proměny svobodného Alfa muže, řízeného ženou, v partnerském vztahu do submisivní pozice.

myšlenkám a v krajních případech dokonce sebevraždu realizují), nebo muže otevřeně nenávídící ženy a toužící po změně celospolečenských poměrů (nikoliv však politickým aktivismem, ale cestou násilí a teroru, tj. eliminací nepohodlných), případně alespoň po pomstě za utrpěné křivdy (za pocity hanby, méněcennosti a ponížení), a to formou odvetného násilí.^{8, 9}

Právě „černá pilulka“ definuje a odděluje misogynní incelom¹⁰ od ostatních forem manosféry.

Manosféru, včetně diskutovaných incelů, lze vnímat jako specifickou reakci na moderní feminismus a nesamozřejmost (či snad rovnou krizi) mužské identity v podmínkách a prostředí 21. století.

Incelové¹¹

INCEL - zkratka z anglického *involuntary celibacy/te*, do češtiny přeloženo *nedobrovolný celibát/ník*. *Incels*, česky *incelové*, jsou tedy otevřená komunita **samozvaných** nedobrovolných celibátníků. Ti zpočátku tvořili okrajové virtuální společenství sexuálně a vztahově frustrovaných mladých lidí - tedy mužů i žen¹² -, kteří neměli štěstí na plnohodnotný romantický vztah. Nejprve byli geograficky svázáni se severoamerickým kontinentem, konkrétně Spojenými státy americkými a Kanadou. Až později se z nich stalo **výhradně mužské globální „hnutí“**, jehož přívrženci jsou v různé míře zradikalizovaní svým vztekem a nenávisí k ženám, které jim odpírají¹³ - v jejich očích nárokovatelnou - (sexuální) pozornost.

Dnes jsou **misogynní incelové** reálnou nadnárodní bezpečnostní hrozbou¹⁴, neboť kolem sebe dokáží prostřednictvím on-line komunikačních kanálů, zejména pak vybraných platforem sociálních médií, šířit toxickou nenávisť, bagatelizovat a propagovat mužské násilí na ženách a dívkách (někdy i glorifikovat jeho pachatele), posilovat u druhých myšlenky na sebepoškození, případně sebevražedné myšlenky, v krajním případě formovat a iniciovat masové vrahy (více viz tabulka 1)¹⁵.

Tab. 1: Vybrané masové násilné trestné činy, u kterých byla jako významný motiv identifikována chorobná (extrémní) nenávisť k ženám, potřeba se mstít většinové společnosti

⁸ Této vysoce radikální a extrémistické skupině lidí se přezdívá také **stormcels**.

⁹ Srov. a více dostupné na internetu: <<https://www.newamerica.org/political-reform/reports/misogynist-incels-and-male-supremacism/red-pill-to-black-pill/>>, <https://crestresearch.ac.uk/resources/a-short-introduction-to-the-involuntary-celibate-sub-culture/>.

¹⁰ **Inceldom** – stav nedobrovolného celibátu, být incelem.

¹¹ Srov. a více dostupné na internetu: <https://www.cambridge.org/core/journals/bjpsych-advances/article/incels-violence-and-mental-disorder-a-narrative-review-with-recommendations-for-best-practice-in-risk-assessment-and-clinical-intervention/6A934637D21AEE4C1D90FAF5FB63D769>.

¹² Ironií je, že vznik incelosféry ve druhé polovině 90. letech 20. století iniciovala vztahově a sexuálně frustrovaná queer (někdy se uvádí bisexuální) žena – kanadská studentka – známá pouze pod svým křestním jménem Alana. Ta založila svépomocnou on-line komunitu - terapeutické inkluzivní fórum - pro nezadané ženy i muže bez ohledu na sexuální orientaci a genderovou identitu, kteří toužili navázat romantický vztah, sdílet své zkušenosti a pocity. Soustředění byli kolem webových stránek „Alana’s Involuntary Celibacy Project“ (1997), později kolem „Incel Support“. Po jisté době Alana skupinu opustila a její správcovství předala jiným. Mimoходом, právě zde byl poprvé použit pojem *incel*, zpočátku psaný též jako *invcel*. Srov. a více dostupné na internetu: <https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/17416590231196125>.

¹³ Sami incelové v této souvislosti hovoří o takzvaném zpětném znásilnění mužů ženami, angl. *reverse rape*.

¹⁴ Na internetu se například lze setkat s termínem *currycels*, který označuje indické incely.

¹⁵ Akty explicitního hromadného násilí jsou sice vzácné, ale jsou reálné. Veřejná prezentace nenávisti k sobě i okolí je ale v této on-line komunitě běžná.

a otevřené sympatizování s komunitou misogynních incelů, resp. obecně s misogynií a antifeminismem¹⁶

Elliot Rodger, 22 let	Isla Vista, Kalifornie, 2014	Přezdívaný v komunitě též „Nejvyšší gentleman“ (angl. <i>supreme gentleman</i>) a „svatý Elliot“. Autor misogynního a rasistického 137stránkového manifestu „Můj zvrácený svět: Příběh Elliota Rodgera“, v němž hlásal „válku proti ženám“ a nutnost „pomstít se společnosti, která mu odepřela lásku a sex“. Postupně zavraždil 6 lidí (ubodáním a zastřelením) a dalších 14 zranil (střelbou a nárazem automobilem); nakonec spáchal sebevraždu střelnou zbraní.
Chris Harper-Mercer, 26 let	Roseburg, Oregon, 2015	Smrtelně postřelil odborného asistenta a 8 studentů ve školní třídě, dalších 8 zranil. Následně spáchal sebevraždu.
William Atchison, 21 let	Aztec, Nové Mexiko, 2017	Smrtelně postřelil 2 studenty na střední škole, následně spáchal sebevraždu.
Alek Minassian, 25 let	Toronto, Ontario, 2018	Na Facebooku vyhlásil „povstání incelů“ a tažení proti <i>Stacys</i> a <i>Chads</i> (pozn. bude vysvětleno dále); to vše ve jménu „Nejvyššího gentlemana E.R.“. Cíleným nárazem dodávky zabil 11 lidí a 15 lidí zranil. V roce 2022 odsouzen k doživotnímu trestu odnětí svobody bez možnosti podmíněčného propuštění.
Nikolas Cruz, 19 let	Parkland, Florida, 2018	Na střední škole 17 lidí zastřelil a dalších 17 zranil. V roce 2022 byl odsouzen na doživotí bez možnosti propuštění.
Scott Beierle, 40 let	Tallahassee, Florida, 2018	Bývalý voják ve sportovním centru zranil 7 lidí, z toho 2 smrtelně. Následně spáchal sebevraždu.
Roy Den Hollander, 72 let	Rockland, New York, 2020	(Zřejmě) zastřelil syna okresní soudkyně a zranil jejího manžela. Nakonec spáchal sebevraždu střelnou zbraní.
Tobias Rathjen, 43 let	Hanau, Německo, 2020	10 lidí zastřelil (včetně své matky), 6 dalších zranil a poté ve svém bytě spáchal sebevraždu. Sepsal 24stránkový eklektický manifest, v němž konspiračním jazykem nastínil radikálně pravicové – rasistické, xenofobní - a misogynní pozadí svého činu.
Jack Davison, 22 let	Plymouth, Velká Británie, 2021	Zastřelil 5 lidí (včetně své matky) a 2 další zranil, následně „poražen životem“ spáchal sebevraždu.

My vs. Oni

Být incelem – projít sebeidentifikací - znamená přijetí specifického souboru přesvědčení o genderových vztazích a distribuci moci ve společnosti, přičemž obojí je

¹⁶ Srov. a více dostupné na internetu: <<https://www.icct.nl/publication/male-supremacism-and-hanau-terrorist-attack-between-online-misogyny-and-far-right>>, <<https://journals.lib.sfu.ca/index.php/jicw/article/view/3817>>.

vnímáno jako (alternativní) „vědecká fakta“. Akceptace identity se stvrzuje užíváním určitých rétorických vzorců.

Incelové se neumí a nechtějí vyznat ve světě, kde ženy mají rovnocenné postavení s muži. **Fatalisticky** se vnímají jako **oběť** genetické loterie, unfair doby a diskriminujícího světa sexu. Vzhledem k tomu, že neumí ženy zaujmout a partnersky s nimi komunikovat, tak opakovaně zakouší pocity neúspěchu a odmítnutí, pocity selhání na „vztahovém a sexuálním trhu“. Vinu svádí na nechápavou, zaujatou a zmanipulovanou **společnost**, kvůli které nemají dobré vzdělání a zajímavou, dobře placenou práci, tj. konkurenceschopné sociální postavení; generálně jsou však tím vším vinní **ženy**.¹⁷ Ze svých nedostatků tedy programově obviňují druhé; pěstují si u sebe silné pocity viktimizace, takzvaný **syndrom oběti**.

Dle incelovského narativu je společnost striktně (neprostupně, neměnně) hierarchicky strukturována do tří velkých sociálních skupin:

- alphas,
- normies,
- incels.

Primárním kritériem uvedené kategorizace je vnější vzhled, též fyzická přitažlivost člověka; hovoří se o ideologii **lookismu**.

K *alphas* incelové chovají specificky legitimizované nepřátelství až nenávisť. Dále je člení na:¹⁸

- takzvané *Stacys*: atraktivní, hyperfeminní, sexuálně aktivní (až promiskuitní) ženy, které si jsou dobře vědomé své krásy a sexappealu – ostatně proto se rády (on-line) exhibují; též si mají libovat v luxusu; vztahy programově navazují s úspěšnými sportovci a boháči; pro incely (stejně jako pro normies) jsou Stacys „s dlouhýma nohama a blondatými vlasy“ *a priori* nedosažitelné, s čímž jsou ti srozuměni; pro ně jsou Stacys objekty marné touhy, výsměchu a pohrdání zároveň;

- takzvané *Beckys*: prý výrazně méně atraktivní ženy, leč stále převyšující průměr, které adorují přirozenost a střídmost; chovat a oblékat se mají trochu jako muži; incelové o nich nejčastěji hovoří jako o chladných, povýšených feministkách nebo o vzdělaných „aktivistkách s drdolem“, které jim dluží svoji přízeň a sex;¹⁹

- takzvané *Chads*: sexuálně i statusově úspěšní muži, kteří si jsou dobře vědomi svých (primárně genetických, tzn. nespravedlivě distribuovaných) předností; obvykle je na svých diskusních fórech incelové vykreslují jako velké, mohutné, svalnaté, oblíbené a bohaté Alfa samce s „výraznými rysy v obličejí, blondatými vlasy a drahým sportovním vozem“; navzájem se preferují se Stacys; pro geneticky sexuálně zvýhodněné, hypermaskulinní černé Chads se v incelovském slangu používá termín *Tyrones*.²⁰

V oblibě ale incelové nemají ani *normies*, čes. normíky, tedy běžné, průměrně atraktivní muže a ženy (též *betas*), neboť i ti mají na rozdíl od nich přístup k „milovanému sexu“.²¹

¹⁷ V narativu incelů - postaveném na myšlenkách evoluční kompetice - má každý člověk určitou „sexuálně tržní hodnotu“ (SMV, z angl. *Sexual Market Value*), která je odvozena z takových charakteristik, jako jsou fyzický vzhled, kondice, věk, bohatství a příslušnost k určité sociální třídě (LMS, z angl. *Looks, Money, Status*, čes. vzhled, peníze, status). Srov. a více dostupné na internetu: <https://www.newamerica.org/political-reform/reports/misogynist-incels-and-male-supremacism/history>.

¹⁸ Srov. a více dostupné na internetu: <https://www.newamerica.org/political-reform/reports/misogynist-incels-and-male-supremacism/increasing-rhetoric-of-dehumanization>.

¹⁹ Mužský ekvivalent Beckys ve svém slangu incelové nazývají *Brads*, čes. Bradové.

²⁰ Stacys a Chads jsou incely pomlouváni též pro jejich údajně přirozenou hloupost - nedokonalost těch krásných s vysokým SMV.

²¹ Srov. a více dostupné na internetu: <https://mindtuber.cz/kategorizace-muzu-v-red-pillu/>.

Na seznamu neoblíbených dále figurují *fakecels*, čes. falešní incelové, což jsou ti z nich, kteří se ženami komunikují pozitivně a nezaujímají k nim dostatečně odmítavý postoj. Opoprvé si zasluhují také *manginas*, tj. indoktrinovaní muži, kteří zradili svou „pravou maskulinitu“, stali se zjemněnými bytostmi a jako „užiteční idioti“ pracují na další feminizaci veřejné agendy. K *manginas* má obsahově blízko znevažující pojem *cuck*, zkrácenina *cuckold*, což je označení servilního, submisivního a slabého muže, kterému je jeho manželka nevěrná.²²

Na samé dno společenské hierarchie a k definitivnímu vyloučení ze sexuálních vztahů pak incelové odsoudili sami sebe.

Nastíněná hierarchizace společnosti a negativní stigmatizace vybraných sociálních skupin je zřejmým projevem simplifikace fungování a složitosti současného světa a uplatňováním principu kolektivní viny, stejně jako nástrojem rychlé (efektivní) dehonestace nepřátel.²³

Postoje a přesvědčení

Pro incely není typická nějaká propracovaná „ideologie“ – v řadě názorů či požadavcích si dokonce protirečí. Nejsou organizovanou militantní skupinou sjednocenou na základě politického či náboženského přesvědčení. A rozhodně nejsou všichni stejní! Individuální rysy a profily mají pestré. Proto je třeba se vyvarovat jakékoliv zevšeobecňující paušalizace s demonizací. Zkrátka ne všichni lidé žijící bez sexu a romantické lásky jsou incelové. Ne všichni násilní misogyni jsou incelové. Ještě jinak řečeno, ne každý incel a sympatizant s manoférou je (budoucí) vykonavatel rozšířené sebevraždy a masový vrah, ne každý incel je *a priori* agresivní šířitel nenávisti k ženám; leč i tací se mezi nimi zjevně vyskytují. Navíc extrémní bývají v soudobé, vysoce medializované společnosti nejvíce slyšet, přitahují pozornost a svádí některé - například ty toužící po „hrdinském zápisu do historie“ a po slávě „sebeobětujících se mučedníků“, „manifestorů“ a „odvážných bojovníků za svou věc“ – k nápodobě (fenomén *copycat crimes*).

Misogynní incelové vykazují znaky toxické, nevyzrálé maskulinity. Realitu vnímají paranoidně. Mají pocit, že jejich přirozené právo na sex (též mužský sexuální nárok) jim vzal moderní feminismus a ženská emancipace. Jsou to antifeministé, propagátoři anti-ženské kultury a **mužského supermachismu**. Nemají rádi:

- **feminismus**, který od 60. let 20. století tvoří svět, v němž existuje (je praktikována) genderová rovnost;

- **ženy**, které mužům dluží lásku, náklonnost, obdiv, pozornost, sex a uznání.

Misogynní incelové ženami doslova pohrdají.²⁴ Obviňují je z arogance, povýšenosti, neupřímnosti, hrabivosti, vypočítavosti, sklonům k promiskuitě, lhostejnosti, hlouposti a extrémní povrchnosti (též z jednoduchých emocí). Zastávají názor, že ženy svým tělem a sexuální energií ovládají, resp. manipulují, společnost; prý obojí nerozdávají dostatečně

---

²² Srov. a více dostupné na internetu: <https://www.newamerica.org/political-reform/reports/misogynist-incels-and-male-supremacism/increasing-rhetoric-of-dehumanization>.

²³ Srov. a dostupné na internetu: <https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/17416590231196125>.

²⁴ Dokonce pro ně na svých diskusních fórech používají nelichotivé označení *femoidi*, též *foidi*, případně zkratku *FHO* (z angl. *Female Humanoid Organism*, čes. „ženský humanoid“ nebo „ženský humanoidní organismus“). Srov. a více dostupné na internetu: <https://www.newamerica.org/political-reform/reports/misogynist-incels-and-male-supremacism/increasing-rhetoric-of-dehumanization>.

Dehumanizaci a objektivizaci nepřítele, společně třeba s glorifikací čistoty a dokonalosti, identifikovali tvůrci „Dangerous Speech Project“ (2010-) jakou významný rys nebezpečných verbálních projevů (angl. *hate speech*), které vedou k ideologickému extrémistickému násilí a to tím, že eliminují zábrany proti páčání násilí, normalizují ho a minimalizují morální ohledy vůči oběti/em. Více dostupné na internetu: <https://dangerousspeech.org>.

a spravedlivě²⁵. Jsou přesvědčeni, že pokud mají ženy možnost svobodného výběru, dávají jako bezcitná, krutá, nemilosrdná a plytká stvoření šanci jen těm (ekonomicky, fyzicky, sociálně) nejatraktivnějším mužům; v souladu s ideologií lookismu. Jsou morálně zkorumpované: vykořisťují muže i sociální stát. Za své životní problémy (třeba sexuální obtěžování či znásilnění) si prý mohou samy; navíc jsou příčinou i těch větších, celospolečenských problémů.

Otázky **moci a dominance** jsou pro misogynní incely prahnoucí po uznání klíčové a sebe/identifikační. Sní o svérázné patriarchální společnosti, v níž jsou ženy chápány jako objekty. Ženy jsou v jejich misogynním diskurzu (sexuálně) **objektivizovány** na „věci“, které mají sloužit mužům – stávají se prostředky pro dosažení jejich cílů.²⁶

Pro některé misogynní incely jsou rovněž typické rasistické a neonacistické postoje: brojí proti politické korektnosti, queer komunitě, demonstrují odpor k etnické heterogenitě, mezirasovému partnerství a migraci, nesnáší liberály a politickou (krajní) levici, glorifikují „staré dobré časy“.²⁷ Vážně diskutují o vymýcení výdobytků feminismu a ženské emancipace (např. omezení volebního práva žen, omezení antikoncepce a možností umělého přerušování těhotenství), nebo legalizaci určitých forem násilí na ženách-partnerkách.²⁸ Tito mají ideologicky blízko k pravicovému konzervatismu a alternativní pravici; ale určitě nelze paušalizovat.

Dalšími (misogynně) incelovskými tématy jsou třeba eroze mužské identity, proces plíživé feminizace pop-kultury, školství nebo výchovy v rodině, renesance tradiční morálky, feminismem zapříčiněné příliš vysoké standardy žen v partnerských vztazích, větší regulace (sexuálního) života žen, mužská kontrola ženské sexuality, kultura trestů za nevěru, nepřiměřené oblékání se žen, nedostatek ženské předmanželské čistoty, omezení práva žen svobodně si volit životního partnera, reverzní návrat žen do domácnosti a k dětem, zhoubnost singlování a genderové mánie.²⁹

Sociální a komunikační sítě

Se svými misogynními a sexistickými názory se incelové nijak neskrývají; naopak jsou velmi aktivní na sociálních a komunikačních sítích a z bezpečnostního hlediska bychom mohli říci, že o sobě do okolí vysílají řadu varovných signálů. Internetové diskusní skupiny incelů stejně rychle vznikají, jako zanikají, neboť často bývají internetovými provozovateli pro svůj nevhodný a násilnický obsah zakazovány; leč jenom pro to, aby záhy vznikly nové.³⁰

V on-line prostředí incelů mají jejich negativní pocity (zejména **osamělost**, nízké sebevědomí, sebelítost, smutek, zoufalství), potřeba někam patřit, touha po uznání a pozornosti tendenci se násobit, vytvářet cyklus. Tak se formují, a tak fungují takzvané *echo chambers* (čes. komnaty ozvěn) – názorově homogenní diskusní skupiny sympatizantů, které u svých členů posilují již existující, v případě incelů antagonistické, emoce (např. agresivitu,

---

²⁵ Někdy se v této souvislosti hovoří o **sexuálním marxismu**: incelové totiž odmítají respektovat individuální předpoklady člověka, tedy nerovnost/i mezi lidmi. A v tom také spočívá základní **definiční paradox** incelů. Přes své negativní sebepojetí („víme, že nejsme krásní, nejsme úspěšní a nejsme chtění“) sobecky volají po stejném právu výběru (sexuálního, životního) partnera a stejném právu na štěstí (sex) jako mají ti ostatní. Přes uvědomované hendikepy se stále cítí být zvláště nadřazení – *de facto* si uzurpují nárok na privilegovanost.

²⁶ Srov. a více dostupné na internetu: <https://www.newamerica.org/political-reform/reports/misogynist-incels-and-male-supremacism/the-foundational-manifesto>.

²⁷ Ideologie rasové a genderové nadřazenosti chodívá ruku v ruce. To ale neznamená, že by incelové byli jen „bílí heterosexuálové“. Stejně dobře dnes v jejich řadách narazíme na „nebílé“, třeba se zvnitřněnou nenávisí k vlastní etnicitě.

²⁸ Tato podoba incelovství má mnoho společného s filozofií *dark enlightenment* (čes. temné osvícenství).

²⁹ Srov. a více dostupné na internetu: <https://www.icct.nl/publication/male-supremacism-and-hanau-terrorist-attack-between-online-misogyny-and-far-right>.

³⁰ Srov. a více dostupné na internetu:

<https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/09546553.2022.2161373#abstract>.

hněv, nenávisť, zapškllost, zášť, závist). Echo chambers mají jednoznačně potenciál polarizovat společnost. Mechanismus procesu je následující: nejprve normalizují veřejnou prezentaci negativních emocí a nepopulárních názorů, ty soustavným opakováním postupně radikalizují (až extrémizují), tím legitimizují (ze své podstaty konfliktní) bipolární vnímání světa My vs. Oni, a nakonec dodají některým „diskutujícím“ chuť i odvahu k činu. Jinak řečeno, echo chambers bezesporu dokáží své členy katalyticky dovádět od zlých myšlenek ke zlým činům, od verbálních projevů nepřátelství k reálnému násilí motivovanému sdílenou **nenávisť, žárlivostí a touhou po pomstě**.

Predikce rizik a násilí³¹

Jak už bylo napsáno, je velmi ošidné ve věci incelů jakkoliv paušalizovat. Společenství mohou tvořit ti, co používají incelom jako dočasný osobní identifikátor bez nebezpečí radikalizace, ale také jedinci v názorech a postojích extrémní, kteří aktivně žijí přesvědčení o mužské nadřazenosti a podporují či vyhrožují násilím vůči ostatním. Stejně tak se ale k incelomohou *ex post* účelově - tedy falešně - hlásit pachatelé rasisticky a xenofobně motivovaných násilných trestných činů, kteří se dodatečně snaží rozmělnit svoji odpovědnost a navázat se na něco „vyššího a ušlechtilého“. Dle řady vědeckých studií kvalita individuálního duševního zdraví a pohody (pozn.: nejčastěji jsou diskutovány korelace s duševními poruchami a poruchami chování jako **deprese, poruchy autistického spektra a poruchy osobnosti /paranoia, úzkost,...**)³², stejně jako míra identifikace s incelovským narativem se ukazují jako významnější faktory při prognózování nebezpečnosti konkrétního jedince než třeba frekvence komunikace a délka času stráveného na (jejich) sociálních sítích.³³ Funkce nových médií totiž může být v některých případech i očištná a zklidňující – sociální a komunikační sítě můžou zklamaným, frustrovaným a rozezleným mladým mužům nabídnout prostor *pro de facto* „neškodnou“ virtuální ventilaci svých negativních pocitů a agrese (teorie katarze)³⁴.

Závěr

Incelové dnes tvoří samostatnou on-line komunitu převážně mladých a mladých dospělých, heterosexuálních, osamělých, sociálně těžkopádných, frustrovaných a ne šťastných mužů, kteří chovají různě intenzivní nepřátelství vůči ženám a - v jejich očích - pomýlené většinové moderní západní společnosti. Jejich hněv vychází z neschopnosti ženy přesvědčit k tomu, aby se s nimi zapojily do partnerského života a sexuálních aktivit, aby jim daly lásku. Jsou to fatalisté. Sdílejí spolu identitu oběti. Inklinují ke konspiračním teoriím a nihilismu. Nejsou nositeli jedné změřitelné a snadno popsateľné názorové struktury a modelů chování. Většina incelů nemá tendenci být fyzicky agresivní v reálném světě. Nebezpeční jsou hlavně sami sobě, a to různými projevy deprese, úzkosti a dalšími duševními obtížemi, nezdravým stažením se do soukromí a sociální izolací, sebepoškozováním a suicidálním jednáním. Zranitelné osoby z incelovské komunity potřebují - pro svoji deradikalizaci - spíše vhodnou intervenční podporu duševního zdraví a pohody, stejně jako podporu v integraci do společnosti, než protiteroristické akce a tvrdá bezpečnostní opatření. Na druhou stranu nelze opominout fakt, že v této komunitě existují i svérázní misogynní jedinci, zejména pak ti radikálně pravicově a rasisticky smýšlející, kteří představují reálné bezpečnostní riziko, neboť

³¹ Srov. a více dostupné na internetu: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0191886923003975>.

³² Pozor ale na „netrpělivou“ ostrakizaci lidí s duševními poruchami! Vztah mezi neurodivergencí a násilným misogynním incelomohou určitě není lineárně kauzální!

³³ Srov. a více dostupné na internetu: <https://www.swansea.ac.uk/press-office/news-events/news/2024/02/mental-health-support-may-be-a-key-route-to-reducing-incel-harm-worlds-largest-study-of-incels-finds.php>.

³⁴ Srov. a více viz SUCHÝ, A. *Mediální zlo – mýty a realita*.

jsou schopni a ochotni páchat násilné trestné činy; některé z nich jsou v zahraničí (USA, Velká Británie,...) kategorizovány i jako teroristické činy s extrémisticko-ideologickým podtextem.³⁵ Z etiologického hlediska sehrávají v procesu radikalizace incelů specifickou roli takzvané komnaty ozvěn, které mají potenciál prohlubovat jejich nepřátelství a odhodlání se mstít. Z hlediska primární prevence platí, že dnešní mladí lidé (nikoliv jenom muži, ale obecně příslušníci „křehkých“ generací Z a Alfa řešících svou identitu) potřebují emoční výchovu a psychologické poradenství - potřebují posilovat odolnost vůči běžným neúspěchům a přirozeným turbulencím života, vůči stresu, pěstovat zdravé sebevědomí a sebeúctu, podporovat blízkou mezilidskou komunikaci a schopnost spolupráce. Z pohledu dospívajících chlapců se rovněž nabízí otázka po kvalitní nabídce zralých mužských (maskulinních) vzorů a třeba i renesanci iniciačních (přechodových) rituálů, které dokážou vnášet do života tolik poptávaný řád a prvky stability. Pochopení psychické a sociální heterogenity, chcete-li též složitosti, incelsféry je nezbytným krokem k efektivnímu předcházení fatálním škodám v životě jednotlivce i společnosti.³⁶

Literatura

- ABBATE, Costanza S., Federica RAPACCIUOLO a Silvana MICELI. *Well-Being, Self-Esteem and Temporal Perspective in Incels: An Italian Study* [online]. *Journal of Clinical Medicine*, 9.1.2024 [cit. 3. srpna 2024]. Dostupné na internetu: https://www.researchgate.net/publication/377282474_Well-Being_Self-Esteem_and_Temporal_Perspective_in_Incels_An_Italian_Study.
- BAELE, Stephane, Lewys BRACE a Debbie GING. *A Diachronic Cross-Platforms Analysis of Violent Extremist Language in the Incel Online Ecosystem* [online]. *Terrorism and Political Violence*, 24.1.2023 [cit. 3. srpna 2024]. Dostupné na internetu: <https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/09546553.2022.2161373#abstract>.
- BRACE, Lewys. *A Short Introduction To The Involuntary Celibate Sub-Culture*. *Centre For Research and Evidence on Security Threats*. [online]. 26.8.2021 [cit. 3. srpna 2024]. Dostupné na internetu: <https://crestresearch.ac.uk/resources/a-short-introduction-to-the-involuntary-celibate-sub-culture/>.
- BROYD, Josephine, Lauren BONIFACE, Damon PARSONS, David MURPHY a Jonathan D.HAFFERTY. *Incels, violence and mental disorder: a narrative review with recommendations for bestpractice in risk assessment and clinical intervention*. *BJPsych Advances*. [online]. 26.5.2022 [cit. 3. srpna 2024]. Dostupné na internetu: <https://www.cambridge.org/core/journals/bjpsych-advances/article/incels-violence-and-mental-disorder-a-narrative-review-with-recommendations-for-best-practice-in-risk-assessment-and-clinical-intervention/6A934637D21AEE4C1D90FAF5FB63D769>.
- CZERWINSKY, Allysa. *Misogynist incels gone mainstream: A critical review of the current directions in incel-focused research*. In: *Crime, Media, Culture: An international Journal*. [online]. 15.9.2023 [cit. 10. srpna 2024]. Dostupné na internetu: <https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/17416590231196125>.
- DELANEY, Thomas W., Thomas V. POLLET a Care COOK. *The mental well-being of involuntary celibates*. In: *Persoanlity and Individual Differences, Volume 218, February*

---

³⁵ Srov. a více dostupné na internetu: <https://news.harvard.edu/gazette/story/2023/10/new-paper-explores-the-rise-of-incels>.

³⁶ Srov. a více dostupné na internetu: https://www.researchgate.net/publication/377282474_Well-Being_Self-Esteem_and_Temporal_Perspective_in_Incels_An_Italian_Study.

2024. [online]. [cit. 10. srpna 2024]. Dostupné na internetu: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0191886923003975>.
- JASSER, Greta, Megan KELLY a Ann-Kathrin ROTHERMEL. *Male Supremacism and the Hanau Terrorist Attack: Between Online Misogyny and Far-Right Violence*. *International Centre for Counter-Terrorism*. [online]. 20.5.2020 [cit. 10. srpna 2024]. Dostupné na internetu: <https://www.icct.nl/publication/male-supremacism-and-hanau-terrorist-attack-between-online-misogyny-and-far-right>.
- KELLY, Megan, Alex DiBRANCO a Julia R. DeCOOK. *Misogynist Incels and Male Supremacism* In: *New America*. [online]. 18.2.2021 [cit. 31. července 2024]. Dostupné na internetu: <https://www.newamerica.org/political-reform/reports/misogynist-incels-and-male-supremacism>.
- LAMB, Anna. *The rise of 'incels'*. In: *The Harvard Gazette*. [online]. 18.10.2023 [cit. 3. srpna 2024]. Dostupné na internetu: <https://news.harvard.edu/gazette/story/2023/10/new-paper-explores-the-rise-of-incels>.
- MINDTUBER.CZ. *Alfa muž jako náplast Red Pillu přes nezralou maskulinitu*. *Mindtuber.cz*. [online]. 8.2.2023 [cit. 14. srpna 2024]. Dostupné na internetu: <https://mindtuber.cz/kategorizace-muzu-v-red-pillu/>.
- MINDTUBER.CZ. *Pickupeři*. *Mindtuber.cz*. [online]. 2.12.2023 [cit. 14. srpna 2024]. Dostupné na internetu: <https://mindtuber.cz/pickuperi/>.
- MOSKALENKO, Sophia a kol. *Incel Ideology, Radicalization and Mental Health: A Survey Study*. In: *The Journal of Intelligence, Conflict, and Warfare*. [online]. 31.1.2022. [cit. 14. srpna 2024]. Dostupné na internetu: <https://journals.lib.sfu.ca/index.php/jicw/article/view/3817>.
- SUCHÝ, Adam. *Mediální zlo – mýty a realita*. Praha: Triton, 2007. 176 s. ISBN 80-7254-926-X.

Keywords: manosphere, Red Pill, Black Pill, incel, misogyny, lookism, dehumanization, (online) radicalization, echo chambers, mass violence

Summary

The scientific article offers summarizing information about the community of incels, who, after a series of violent criminal offences with motives of generalized hatred against women, have attracted the attention of the professional and lay public in recent years. The author traces the Red Pill roots of the incel scene, its links to other currents of the manosphere, and discusses its confrontational and conspiracy-ridden narrative. Furthermore, he also considers the role of social and communication networks in the process of radicalization of (misogynistic) incels and the possibilities of forecasting their danger. Last but not least, this article highlights the heterogeneity of this community, which makes it difficult to identify at-risk individuals and effectively prevent them from moving along the spectrum of dehumanization of women and misogyny towards mass violence.

*PhDr. Mgr. Lukáš Urban, Ph.D.
Policejní akademie České republiky v Praze
katedra bezpečnostních studií
Lhotecká 559/7
P.O.Box 54*

*143 00 Praha 12 – Kamýk
Česká republika*

tel.: +420 777 867 422

e-mail: luur@seznam.cz

Recenzenti: pplk. doc. PhDr. Andrea Pastuchová Neumannová, PhD.
mjr. PhDr. Vladimír Malíček, PhD.